

64. **Březolupy** – „Čertoryje“ (okr. Uh. Hradiště)

I. *Poloha*: takto je na mapě označena rozsáhlá poloha východně od obce, zahrnující temeno v nm. v. 280 m a k západu (tj. k potoku Březnici) vybíhající hřbítek, klesající u objektů ZD na 220 m nm. Přesná provenience nálezu není známa. P. Škrdla identifikoval paleolitickou stanici na temeni rozsáhlého návrší v nm. v. 289 m.

II. *Sběry*: V. Hrubý r. 1945

III-VI. Chybějící údaje.

VII. *Štípaná industrie*: v archeologickém ústavu MZM se spolu s nepatinovanou industrií nachází i několik patinovaných artefaktů, jejichž souvislost s uvedenou polohou však není jistá: čepelka s ventrální strmou retuší, čepelka s nižší strmou retuší s výčnělkem, rohovcová (?) čepel s vruby, rydlový odštěp, 2 neretušované čepelky a 1 úštěpek. S výjimkou zmíněné čepele je vše vyrobeno z pazourku. V. Hrubý odtud uvádí jen nehojné sběry bílé patinovaného pazourkového materiálu, jež mají být v uherskohradištském muzeu. Sběry P.Škrdly vykazují archaičtější charakter, je však otázkou, zda pocházejí ze stejného místa.

XI. *Interpretace*: stopa mladopaleolitické stanice neznámého rozsahu a nejisté kulturní příslušnosti.

VIII-X. Jiné nálezy chybějí.

XII. *Uloženo*: MZM, MUH?

XIII. *Literatura*: HRUBÝ 1951, 77; ŠKRDLA 2005, 102.

65. **Pohořelice** – „Čtvrťky“ (okr. Zlín)

I. *Poloha*: severně od vsi při silnici na Kvítkovice na SZ svahu, snad v okolí kóty 247.

II. *Sběry*: dle zápisu ve zlínském muzeu při stavbě silnice r. 1935. Stopy sintru naznačují, že soubor pochází z původního uložení ve sprašovitém sedimentu.

III-VI. Bez údajů.

VIII. *Štípaná industrie* je vyrobena většinou z radiolaritu, podle P. Škrdly je zde však i 7 kusů z limnosilicitu, po dvou z pazourku a ze zdislavického rohovce a jeden ze silicitu krakovské jury. Tvoří ji atypické vysoké škrabadlo na velké pazourkové čepeli, 2 čepelová škrabadla, 3 rydla na lomech nebo přirozených plochách čepelí, 1 přelomené rydlo, 2 čepele s vruby, drasadlo na čepelovém polotovaru, malé drasadlo s příčnou ventrální retuší, 1 retušovaný zloemek, 10 úštěpů a zbytek jádra.

VIII-X. Jiné nálezy se nevyskytly.

XI. *Interpretace*: pozůstatky mladopaleolitického osídlení slabé intenzity

XII. *Uloženo*: muzeum ve Zlíně.

XIII. *Literatura*: SKUTIL 1940, 54; HRUBÝ 1951, 84; OLIVA 1998a; ŠKRDLA 2005, 128.

KYJOVSKÁ PAHORKATINA

66. **Kyjov-Boršov** (okr. Hodonín)

I. *Poloha*: hlinišť staré cihelny severně obce, těsně Z od potoka Kyjovky a silnice do Bohuslavic v mn. v. 205 m.

II. *Původ* kolekce není znám, asi před r.1949.

III-IV. *Stratigrafie a datování* postrádá podklady.

V. *Fauna*: v Kyjovském muzeu se mají nacházet 2 kly bez hrotů, dlouhé 2,2 a 1,8 m (archiv ArÚB, čj. 432/48).

VI. *Sídlištní struktury*: chybějí údaje.

VII. *Štípaná industrie*: J. SVOBODA (2000b) vyobrazuje 3 škrabadla, rydlo na lomu, 2 hranová rydla, kombinaci rydlo-hrot, čepel s vrubem, místně retušovaný čepelový úštěp, vesměs z pazourku. Nejvýraznějším artefaktem je velký pazourkový hrot s jemně otupenou obloukovitou hranou, blízký typu Chatelperron (o.c. obr. 1 vlevo). Tento hrot s inv. č. K 270 má ovšem pocházet ze Sobůlek, kde byl r. 1943 nalezen v „prstované popelnici“, a ostatní artefakty nemají uvedenou lokalitu. Souvislost s pojednávaným nalezištěm je tedy pouze hypotetická. Také moje zmínka o řapovém hrotu je mylná (OLIVA 1998a, 43).

VIII-X. Jiné nálezy chybí.

XI. *Interpretace*: snad útržek stanice lovců mamutů v terénu nezvykle vzdáleném od sítě větších řek. Pochybný původ všech artefaktů však reálnou existenci této stanice zpochybňuje.

XII. *Uloženo*: muzeum v Kyjově

XIII. *Literatura*: OLIVA 1998a, 43; SVOBODA 2000b.

FRYŠTÁCKÁ BRÁZDA

67. **Lechotice** (okr. Kroměříž)

I. *Poloha*: terénní výběžek z masívu kopce Skála (344 m), skloněný k severu k potoku Racková, nm. v. asi 240 m.

II. *Sběry* zde prováděl R. Janovský v letech 1919–1929.

III-IV. Bez stratigrafických a chronologických údajů.

V-VI. Fauna a sídlištní struktury nedochovány.

VII. *Štípanou industrií* jsem v důsledku žalostné situace sbírek holešovského muzea neměl možnost znovu prostudovat, takže následující výčet se zakládá na mých starších záznamech bez individuálního rozlišování surovin. Pazourek převládá nad radiolaritem, jenž ovšem může zčásti patřit k neolitické osadě. Nelze vyloučit ani přítomnost krakovského silicitu. Nástroje tvoří nevýrazné vysoké škrabadlo, kombinace úštěpového škrabadla s rydlem na lomu, rydlo boční klínové, několikanásobné klínové, ploché a 3 na lomu čepele, čepel s částečně otupeným bokem, 5 čepelí s jednostrannou retuší, vklesle retušovaná čepel, čepelka s ventrální jemnou retuší, jednostranně jemně retušovaný hrot bez patiny, vrub a 2 odštěpovače. Rydla jsou často polyedrická. V průvodní industrii se vyskytly 4 odražené hrany jader, 1 rydlový odštěp, 61 čepelí a čepelek, 16 kusů odpadu a 2 zbytky jader. Soubor doplňuje 9 kusů s místními retusemi.

O příslušnosti k pokročilé fázi mladého paleolitu svědčí vyspělá čepelová debitáž s pravidelnými úzkými čepelkami, typické čepelky a hroty s otupeným bokem se však nevyskytují (snad jen exemplář na tab. 1:12 s doplňkovou ventrobazální retuší, SKUTIL 1931a); objevují se ovšem i plošné a silné postranní retuše (hlavně na tab. I u SKUTILA 1931a), takže nelze vyloučit ani souvislost souboru s míškovickým typem.

VIII-X. Jiné nálezy nebyly hlášeny.

XI. *Interpretace*: stopy menší instalace z vyspělé fáze mladého paleolitu v poměrně odlehlé poloze, vzdálené od říční sítě.

XII. *Uloženo*: Muzeum v Holešově.

XIII. *Literatura*: SKUTIL 1931a, 3–8; OLIVA 1998a, 43–46.